

נרצחים מרדכי ואסתר ימניק
מה היה המניע?

מי הוא מחפש, אך החשוד מסתתר, אחרי שגילה כי עוקבים אחריו.

חיזור קטלני במלבי"ם

ראובן דעבול רצה, ואחר נמצא ירוי כדוריו נישקו

האם היה זה חיפוי?
חשבונות, או תאונה
רומנטית?

ראובן דעבול הגיע לדירתו של יפת נגר בפתח-תיקוה, בשעות הקטנות של הלילה. לפניו, בשעה שלוש לפנות-בוקר, הגיעו יפת נגר וחברו, דויד אולאי. בחדר היו שתי צעירות. ראובן דעבול דפק בדלת, אולאי התקרב לפתוח ואז שמע את קולו של האורח: "קילקלתם לי את הערב!" יותר לא שמע דבר. הצלילים הבאים בקעו מתוך תרמיקלע שהביא איתו דעבול. אולאי נפל שדוד מייד, ומת בדרך לבית החולים. הרוצח המשיך לאיים על דיירי החדר בתהימקלע שלו. מסוג קאו"ב גוסטב.

כשהגיעו השוטרים לדירתו של יפת נגר הם מצאו שם את הרוצח, ראובן דעבול, מת. כשבגופו כדורים מגניסקו-שלו. איך קרה הדבר? יפת נגר וחבריו הס' בירו שראובן דעבול התאבד אחרי הרצח. הוא כיוון את תהימקלע אל גופו, וירה. האם היה זה חיסול-חשבונות בעולם-החתונות, או סתם תאונה רומנטית? דעבול, גשוי זאב לשני ילדים, עמד להתגרש מאשתו. ערב לפני הרצח וההתאבדות, ניסה לחזר אחר אביבה, נערה בת 19 שישבה בדיסקוטק סנטאנה בפתח-תיקוה, השייך ליפת נגר. היא דחתה את חיזוריו של דעבול, וביקשה את עזרתם של יפת וחברו, דויד אולאי, נסיון-החיזור נכשל, ובשלב זה החליט דעבול שעליו לנסות לעבור לשיטות אחרות, משכנעות יותר.

בדרך זו הגיע הרוצח לביתו של יפת מתחילת לחיות כסורבן. האם מסתתר סיפור גוסף מאחרי פרשת החיזור הקטלני בפתח-תיקוה? לפני 10 חודשים התלונן נגר במיטרה כי קבוצה של כעשרה צעירי רים מגיבעת-אולגה איימה עליו ועל הדיסקוטק שלו, כדי לקבל דמי פרוטקשן. אך זו הייתה רק חוליה אחת בשרשרת. מכונית הוולוו של נגר נופצה, וגם הוא בעצמו נחבל בראשו.

היו אלה, שוב, הצעירים שרצו לגמור איתו חשבון. חמישה מתוך הקבוצה שתקפה אותו בדיסקוטק, הורשעו על-ידי ה"שופט המחוזית הדסה בן-רעיון. המישה חשודים גוספים זוכו. הפרקליטים ביקשו שראובן דעבול יופיע כעדה-הגנה. דויד אולאי, חברו של יפת נגר, שימש עדה-הגנה במישפט נגד נגר, שהואשם בניסיון-לרצח לפני כשנה. נגר, יצא או זכאי.

חוקרי המיטרה אינם מסתירים את העובדה שכל המעורבים בפרשת הרצח וההתאבדות הם פגים מוכרות לה. אך מה שהמיטרה אינה מוכנה לגלות, הוא העובדה שמתחיל להיות מסוכן לחיות ב"שכונות מסוימות בפתח-תיקוה."

פקד סנדו מזור, ראש הצוות החוקר את הפרשה, את תיאורם של הרוצחים שבאו לקחת את קורבנותיהם מפתח המקום, ב"מכונית הפזי".

בפני הפקד מזור, המנהל את החקירה המסובכת ביותר בקאריירה שלו, כמה אפ-שרויות.

● ימניק ואשתו באו לרחובות לי צורך עיסקת-דולרים עם אדם מוכר להם. הרוצחים נפגשו עם הקורבנות בלילה-הרצח כדי לשדוד את אוצר המטבעות שהביאו עימם אלה מתל-אביב.

בפגישותיו הקודמות עם הרוצחים, עשה ימניק עיסקות קטנות, שנועדו לחזק את ביטחונו ברוצחים ולהביא איתו לרחובות כסף רב יותר.

● ימניק ואשתו נרצחו על-ידי אנשים שהחלפן הילוה להם כספים בריבית גבוהה.

● מרדכי ימניק חוסל על-ידי קבוצה יריבה מרחוב לילינגבלום, שראתה בו מת-חרה רציני או שחשדה בו כי הוא משתף-פעולה עם המיטרה.

● ימניק ואשתו נפלו בידיהם של שור-דיים, לפני שהצליחו לבוא במגע עם

נרצח אולאי
מדוע נרצח?

הלקוח שהזמין אותם לרחובות. השודדים עקבו אחריהם מתל-אביב.

תפיסה בקרוב. שבוע אחרי הרצח, עדיין לא הצליחה המיטרה לעצור איש החשוד במעשה, אך מסתבר שהרוצחים עשו כמה שגיאות במהלך עבודתם. בנוסף, הם התבלבלו, אחרי רצח בני-הווג, ולא גילו כסום של למעלה מ-10 אלפים דולר שהיה מוסתר על גופה של האשה. גם אצל בעלה נשארו כ-2000 ל"י. מאידך נעלמה טבעת-יהלומים של אסתר, והתיק שלה, שי מניחים כי היו בו עשרות אלפי דולרים.

אם תיאורם של הרוצחים, שאותו קיבל מאת אנשי המיוגון ברחובות הוא מדויק, יצליח הפקד סנדו מזור לתפוס את הפושע עם בקרוב. יש סימנים שכבר ידוע לו את

צוח אורח מסיים. אחרי פירסום שמו ותמונתו של גלילי, בעיקבות פעולתו המישפטית המוצלחת של עורך-הדין אלי זוהר, הולך ומצטבר מידע מאלף. כך סיפר מפקד-רמילואים כי גלילי, המשרת בתידה קרבית ומקבל שם נשק, נראה לו שפוי לגמרי. פרט מעניין אחר: גלילי קנה את הסכין הרצחנית שבועיים לפני ההתנקשות האחרונה באבנרי — דבר המעיד על הכנה ממשכת למעשה.

פנעים

הסעודה האחרונה

לרצח בני-הווג

ימניק היו ארבעה

מניעים אפשריים

והחשוד ברצח מסתתר

בנו ברקוביץ, בעל המיוגון בנו שמאחרי בניין העירייה ברחובות, התכונן לסגור. השעה הייתה רק שש בערב, אך ברקוביץ התכונן ללכת באותו ערב לחתונה. או נח-נסו שני הלקוחות האחרונים. היו אלה גבר ואשה מבוגרים, שביקשו לאכול. המגיש הצעיר, העובד במקום, התבקש להביא אוכל חם ווודקה.

עוד קודם שהוגו סיים את ארוחתו, הסתובב גבר ליד הכניסה למזנון. הגבר והאשה שילמו, והלכו לעבר הגבר שניצב בפתח. מכונית כחולה מסוג פז 404 נעצרה, ושלושת האנשים נכנסו לרכב, שי הסתלק מהמקום. בנו ברקוביץ הספיק לשלוח מבט אחרון לעבר הווג שסעד אצלו. הייתה זו הפעם האחרונה שמרדכי ואסתר ימניק סעדו במיוגונו של בנו, או בכל מקום אחר.

באותו לילה ובשעות הבוקר שלמחרת, נתגלו גוויותיהם של בני-הווג ימניק, בשני מקומות שונים, במרחק של עשרות קילי-מטרים זה מזה.

אנשי המיוגון תיארו. מרדכי ימניק חלפן מטבעות בלילינגבלום בתל-אביב.

● עסק גם בהלוואות כספים. הוא יצא בשעות המוקדמות של הערב מביתו, שברחוב יהושע בן-נון 53 בתל-אביב, יחד עם אשתו, לפגישה עיסקית ברחובות. הם לא חזרו יותר.

גופת האשה הושלכה בחוף פלמחים, בי שעות הלילה, מתוך מכונית פז 404. כאשר הרוצחים הופתעו על-ידי זוג נאהבים שי ישב במכוניתו בקירבת-מקום.

גופתו של מרדכי ימניק, הבעל, נתגלתה על הכביש ליד מושב צפריה, לא הרחק מבית דגון.

שני בני-הווג גורו מטוח קצר מאד, לפני שגופותיהם הושלכו מתוך המכונית. אחרי שתמונתם של מרדכי ואסתר ימניק

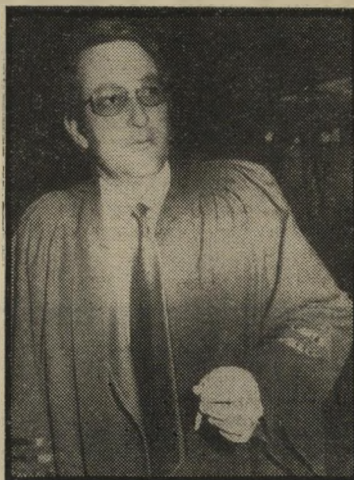
רוצח-מתאבד דעבול
האם התאבד?

פורסמה בכל העיתונים, וזיהו בעל-המיוגון בנו מרחובות והעובד שלו, את הלקוחות שאכלו אצלם בערב הקודם. בנו סיפר לי-חוקרי המיטרה כי ימניק כבר היה אצלו במיוגון, שלוש-ארבע פעמים קודם-לכן, בעזרת אנשי המיוגון קיבלו, אנשיו של

(המשך מעמוד 17)
מישפט ישראלי. ייתכן מאד כי בקרוב יעברו מיבחן כזה — בעיקבות הנסיון לר-צוח את אורי אבנרי. "תלונה פורמלית". אחרי ההתנקשות פנה אבנרי אל שרה-בריאור, ויקטור שם טוב, ביקש ממנו את הזכות לעיין בחיקוי הרפואיים של המתקשר, אלי גלילי, כדי לברר באילו נסיבות שוחרר זה קודם-לכן מבית-החולים לחולי-נפש גהה. שם-טוב התייעץ עם היועץ המישפטי של משרדו, השיב, במכתב ידידותי, כי אין לו הזכות להתיר עיון כזה. מאחר ש-כל המידע הזה חסוי.

השבוע פנו עורכי-הדין אמנון זיכרוני ואלי זוהר אל שרה-בריאור, במכתב הי-עשוי לשמש פתיחה להליך מישפטי חסר-תקדים.

כתבו זיכרוני וזוהר: "נראה לנו כי הייתה רשלנות חמורה כי ביטול אישפוזו של מר אליהו גלילי —

פרקליט זוהר

האם הרופאים אחרים?

שיחרורו אשר בנסיבות העניין כימעט הביא להריגתו של מר אבנרי.

נובע מחוות-הדעת של ה"ה ד"ר הקר, ד"ר זוהר וד"ר פיש, מיום 26.12.75, כי הרופאים, אשר החליטו על ביטול האי-ש-פון, התרשלו במעשיהם, בכך שאיפשרו לאדם במצבו של מר גלילי להסתובב חופ-שי ולהוות סכנה ממשית ומיידית לשלומו של מר אבנרי.

עוד ב"22.4.74 — בפרשת תיקיפה קוד-מת של מר אבנרי — הוגשה לתיק בית-המישפט חוות-דעתו של ד"ר חנן מוניץ מבית-החולים גהה, בה נקבע כי הנ"ל הוא במצב פסיכטי חריף.

נוכח מידע זה, שהיה בידי הרופאים — חייבים היו למנוע את שיחרורו מאיש-פון של אליהו גלילי, שהרי אחד התנאים לאישפוז חולי-נפש הוא היחוס סכנה לשי-לופ-הציבור, וכל חלק ממנו.

"משתי חוות-הדעת הנ"ל אנו למדים שהסכנה, שהייתה בשנת 1974, נשארה בי-עינה, ועל-יסוד חוות-דעת אלה אנו מב-ססים את טענת הרשלנות של הרופאים שהחליטו על השיחרור.

"שמחנו לקרוא במכתבך הנ"ל, כי הטלת על הפסיכיאטר המחוזי לבדוק מה היו הנסיבות המינהליות והחוקיות הנוג-עות לשיחרורו של החולה.

עם זאת, אנו מבקשים לראות במיכת-בנו זה תלונה פורמלית, בהתאם לפקודת המעסקים ברפואה, שבעיקבותיה ייבדקו גם הנסיבות הרפואיות שהביאו לשיחרור הנ"ל.

"עם סיום החקירה, נבקשך להודיענו מה היו הממצאים, ואילו מסקנות האסקו בעיק-בותיהם.

"אשר משרדך — נראה לנו כי נעלמה מ-עיניו העובדה, כי במישפטו של גלילי נשמנו מצבו הרפואי עילת-הגנה, ובכך מותר הוא מעיקרה על כל טענת חסיון העומדת לו על-פני דין."

שפוי במילואים. בינתיים סירב ה-שבוע שופט-שלו לעצור את גלילי עד לסיום ההליכים המישפטיים נגדו, למרות שהוא מאשם בניסיון-לרצח. הוא האריך את המעש רק בשלושה ימים — דבר הי-עלול, בתיאוריה, להביא לשיחרור של חולה-נפש מסוכן, שמגויג-גמור עימו לר-